Марю лиш вогневим блискавки списом,
в голову темну мою не вцілив грім.
Ти поруч поник — мукою впився.
Ти пригадай мене в царстві своїм.

Тільки тут і тепер — вперше над твердю —
ти вже не скажеш тим рибалкам: "Ходім".
Ділимось, мовби черствим окрайцем, смертю.
Ти пригадай мене в царстві своїм.

Хто я? Дитя гріха, злого розбою?
Кров невинна кричить. Попіл і дим.
А помираю тут. Поруч з тобою.
Ти пригадай мене в царстві своїм.

Ми на хрестах. Ми не діждали дива.
Між розбійників — Бог — між мною і тим
зліва. Чаша твоя, Спасителю, зліва.
Ти пригадай мене в царстві своїм.